

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Haralda Stiffela a sudcov JUDr. Igora Burgera, JUDr. Viliama Dohňanského, JUDr. Daniela Hudáka a JUDr. Pavla Farkaša na neverejnom zasadnutí konanom dňa 23. februára 2012 v Bratislave, v trestnej veci proti obvinenému **K. P.**, vedenej na Krajskom súde v Trenčíne pod sp. zn. 1 T 5/2003, prejednal dovolanie, ktoré podal obvinený **K. P.**, proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 13. októbra 2010, sp. zn. 3 To 9/2010, a takto

r o z h o d o l:

Podľa § 382 písm. d) Tr. por. sa dovolanie obvineného **K. P.** **o d m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne z 30. apríla 2010, sp. zn. 1 T 5/2003, bol obvinený **K. P.** uznaný za vinného z pokračovacieho trestného činu podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. účinného do 01. septembra 1999 (ďalej len „ Tr. zák.“) na tom skutkovom základe, že

1./ v období od 29. marca 1995 do 05. októbra 1998 v N. D., v byte veriteľa Ing. M. M. na O. ulici č. X., uzatvoril ako dlžník s Ing. M. M. viacero zmlúv o pôžičke, a to:

- dňa 29. marca 1995 na sumu 5.000,-DM so splatnosťou do 29. septembra 1995, ktorej splatnosť bola predĺžená do 29. marca 1996,

- dňa 15. júna 1995 na sumu 10.250,-DM a 60.000,-Sk s dobou splatnosti do 15. decembra 1995, ktorej splatnosť bola predĺžená o 6 mesiacov,

- dňa 02. decembra 1996 na sumu 200.000,-Sk a 2.000,-DM,

- dňa 19. februára 1996, 04. marca 1996, 29. marca 1996 a 05. júna 1996 na celkovú sumu 1.400.000,-Sk,

- dňa 28. augusta 1998 na sumu 900.000,-Sk s dobou splatnosti do 31. decembra 1998,

- dňa 05. októbra 1998 na sumu 1.000.000,-Sk s dobou splatnosti 6 mesiacov,

pričom peniaze žiadal za účelom podnikania mimo územia Slovenskej republiky hoci vedel, že ich nebude môcť vrátiť, pretože v zahraničí nepodniká a vo všetkých prípadoch ako zálohu ponúkol pomernú časť rodinného domu v N. D. na G. ulici, zapísaného na L., ktorého bol vlastníkom a o ktorom vedel, že jeho hodnota je nižšia ako hodnota pôžičiek, pričom dom ponúkol ako garanciu aj pri ďalších pôžičkách, peniaze v stanovených lehotách nevrátil, ale ich použil pre svoju potrebu, čím Ing. M. M. spôsobil celkovú škodu vo výške 3.919.967,50 Sk (t.j. 130 119,08 €),

2./ dňa 03. marca 1998 v D. č. 163 v byte veriteľa MUDr. J. T. s týmto uzatvoril ako dlžník zmluvu o pôžičke na sumu 946.000,-ATS, 48.400,-DM a 1.144.000,-Sk s dobou splatnosti do 03. marca 1999, pričom peniaze žiadal za účelom svojho podnikania, vedel o tom, že ich nebude môcť vrátiť a ako zálohu ponúkol pomernú časť svojho rodinného domu v N. D. na G. ulici, zapísaného na L., ktorého bol vlastníkom, o ktorom vedel, že jeho hodnota je nižšia ako hodnota pôžičiek, pričom dom ponúkol ako garanciu aj pri ďalších pôžičkách, peniaze v stanovených lehotách nevrátil, použil ich pre svoju potrebu, čím MUDr. J. T. spôsobil škodu vo výške 4.663.252,-Sk (t.j. 154 791,60 €),

3./ dňa 17. septembra 1998 v K., v dome veriteľa J. Ď. č. 663 ako dlžník s týmto zmluvu o pôžičke na sumu 18.876,-USD s dobou splatnosti do 17. septembra 1999, ktorú dňa 22. marca 1999 rozšíril o sumu 25.500,-USD, s dobou splatnosti za rovnakých podmienok ako uzavretá zmluva, pričom peniaze žiadal na svoje podnikanie, a to nákup a predaj zbraní

v krajinách bývalého Sovietskeho zväzu, hoci vedel o tom, že tieto nebude môcť vrátiť a ako zálohu ponúkol pomernú časť svojho rodinného domu v N. D. na G. ulici, zapísaného na L., ktorého bol vlastníkom, o ktorom vedel, že jeho hodnota je nižšia ako hodnota pôžičiek, pričom dom ponúkol ako garanciu aj pri ďalších pôžičkách, peniaze v stanovených lehotách nevrátil, ale ich použil pre svoju potrebu, čím J. Ď. spôsobil škodu vo výške 1.697.901,78 Sk (t.j. 56 360,01 €),

4./ dňa 17. septembra 1998 v D. N. V. v kancelárii veriteľa Ing. arch. A. B. s týmto ako dlžník uzatvoril zmluvu o pôžičke na sumu 22.400,-DM, 337.750,-ATS a 1.608.900,-Sk s dobou splatnosti do 28. februára 1999, pričom peniaze žiadal za účelom svojho podnikania v zahraničí na nákup výrobkov zbrojárskeho priemyslu z krajín bývalého Sovietskeho zväzu a ich následný predaj so ziskom do krajín západnej Európy, hoci v zahraničí nepodnikal a sľúbil ju vrátiť s 30%-ným úrokom, hoci vedel, že to nebude môcť vrátiť, ako garanciu ponúkol pomernú časť svojho rodinného domu na G. ulici v N. D., zapísaného na L., ktorú sľúbil predat' v prípade navrátenia pôžičky, avšak vedel, že hodnota domu je nižšia ako hodnota pôžičiek, peniaze v stanovených lehotách nevrátil, ale ich použil pre svoju potrebu, čím Ing. arch. A. B. spôsobil škodu vo výške 3.050.280,50 Sk (t.j. 101 250,76 €),

5./ dňa 20. októbra 1998 a dňa 02. marca 1999 v D.N.V. v kancelárii Ing. arch. A. B. uzatvoril zmluvu o pôžičke s veriteľom I. M. na sumu 40.000,-DM s dobou splatnosti do 20. októbra 1999, následne dňa 02. marca 1999 uzavrel zmluvu o pôžičke na 2.800.000,-Sk s dobou splatnosti do 31. mája 1999, pričom peniaze žiadal na svoje podnikanie v zahraničí na nákup výrobkov zbrojárskeho priemyslu, hoci v zahraničí nepodnikal a vedel o tom, že peniaze so sľúbeným 10%-ným mesačným úrokom vrátiť nebude môcť a ako garanciu ponúkol svoj rodinným dom na G. ulici v N. D., z L., ktorý už bol ponúknutý ako záloha aj pri iných pôžičkách, peniaze nevrátil, použil ich pre svoju potrebu, čím I. M. spôsobil škodu vo výške 3.674.480,-Sk (t.j. 121 970,39 €),

6./ dňa 21. decembra 1998 a 05. januára 1999 v D. N. V. uzatvoril zmluvu o pôžičke s veriteľom M. C. na sumu 456.300,-Sk, 130.000,-Sk, 42.900,-ATS a 690,-USD, ktoré peniaze žiadal za účelom obchodovania s telefónmi a sľúbil ich vrátiť s 5%-ným mesačným úrokom do 21. júna 1999 a 05. júla 1999 hoci vedel, že ich s takým úrokom vrátiť nebude schopný a ako zálohu ponúkol pomernú časť svojho rodinného domu na G. ulici v N. D.,

zapísaného na L., o ktorom vedel, že jeho hodnota je nižšia ako hodnota pôžičky, peniaze v stanovených lehotách nevrátil, použil ich pre svoju potrebu, čím M. C. spôsobil škodu vo výške 745.667,92 Sk (t.j. 24 751,64 €),

7./ dňa 05. decembra 1997 v B., v obchode veriteľa Ing. M. S. s týmto ako dlžník uzavrel zmluvu o pôžičke na sumu 2.200.000,-Sk s dobou splatnosti do 05. decembra 1998 a ďalšou dobou splatnosti do 05. januára 1999, pričom peniaze žiadal za účelom svojho podnikania v zahraničí na nákup a následný predaj výrobkov zbrojárskeho priemyslu, hoci v zahraničí nepodnikal a ako zálohu ponúkol pomernú časť svojho rodinného domu na G. ulici v N. D. a pomernú časť predajne potravín vo V. K., ktorý sa zaviazal v prípade nevrátenia pôžičky predať, avšak vedel, že hodnota domu a potravín je nižšia ako hodnota pôžičiek, peniaze v stanovených lehotách nevrátil, použil ich pre svoju potrebu, čím Ing. M. S. spôsobil škodu vo výške 2.200.000,-Sk (t.j. 73 026, 62 €),

8./ dňa 07. marca 1996 v T. v byte veriteľa Ing. P. B. na I. ulici X. uzatvoril ako dlžník zmluvu o pôžičke na sumu 1.500.000,-Sk a 800.000,-Sk, s dobou splatnosti do 07. marca 1997 a neskôr do 23. júna 1997, ktoré peniaze sľúbil vrátiť spolu s 30%-ným úrokom, hoci vedel, že tieto nebude schopný vrátiť, ako zálohu ponúkol predajňu potravín vo Veľkom K. a rodinný dom L. na G. ulici v N. D., o ktorej vedel, že jej hodnota je nižšia ako hodnota pôžičiek a táto bola garanciou aj pri iných pôžičkách, Ing. B. vrátil sumu 1.970.000,-Sk, čím Ing. P. B. spôsobil škodu vo výške 330.000,-Sk (t.j. 10 953,99 €),

9./ dňa 14. októbra 1998 v T. v byte veriteľa Ing. K. N. na C. ulici X. uzatvoril s týmto ako dlžník zmluvu o pôžičke na sumu 1.164.000,-Sk, 14.600,-USD a 193.000,-DM s dobou splatnosti do 23. apríla 1998, pričom peniaze žiadal za účelom podnikania v zahraničí na nákup a následný predaj výrobkov zbrojárskeho priemyslu z krajín bývalého Sovietskeho zväzu, hoci v zahraničí nepodnikal a vedel, že peniaze nebude schopný vrátiť a ako zálohu ponúkol svoju predajňu vo V. K. a rodinný dom na L. v N. D. na G. ulici, ktorých hodnota bola nižšia ako hodnota pôžičky a táto slúžila ako garancia aj pri iných pôžičkách, peniaze v stanovených lehotách nevrátil, použil ich pre svoju potrebu, čím Ing. K. N. spôsobil škodu vo výške 5.404.260,-Sk (t.j. 179 388,56 €)

Za to mu bol podľa § 250 ods. 4 Tr. zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) rokov, na výkon ktorého bol podľa § 39a ods. 3 Tr. zák. zaradený do II. (druhej) nápravnovýchovnej skupiny.

Podľa § 228 ods. 1 Tr. por. účinného do 31. decembra 2005 bol obvinený zaviazaný uhradiť poškodeným spôsobenú škodu takto:

Ing. M. M., bytom O. č. X., N. D.,
vo výške 3.919.967,50 Sk, t.j. 130 119,08 €,

MUDr. J. T., bytom D. č. X.,
vo výške 4.663.252,- Sk, t.j. 154 791,60 €,

J. Ď., bytom K. č. X.,
vo výške 1.697.902,- Sk, t.j. 56 360,01 €,

Ing. arch. A... B., bytom K. č. X.,
vo výške 3.050.280,50,- Sk, t.j. 101 250,76 €,

I. M., bytom S. X., I.,
vo výške 3.674.480,- Sk, t.j. 121 970,39 €,

M. C., bytom Pod K. č. 627/7, D. N. V.,
vo výške 745.668,- Sk, t.j. 24 751,64 €,

Ing. M. S., bytom H. P. č. X.,
vo výške 2.200.000,- Sk, t.j. 73 026,62 €,

Ing. arch. P. B., bytom I. č. X., T.,
vo výške 330.000,-Sk, t.j. 10 953,99 €,

Ing. K. N., bytom C. č. X., T.,
vo výške 5.404.260,-Sk, t.j. 179 388,56 €.

Podľa § 229 ods. 2 Tr. por. boli poškodení I. M., Ing. arch. P. B. a Ing. K. N. odkázaní so zvyškom uplatneného nároku na náhradu škody na konanie o veciach občianskoprávných.

Rozsudok krajského súdu nadobudol právoplatnosť 13. októbra 2010, kedy Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací, uznesením podľa § 256 Tr. por. účinného do 1. januára 2006 odvolanie obvineného K. P. zamietol.

Odpis uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky bol obvinenému a jeho obhajkyni doručený 22. októbra 2010.

Krajský súd v Trenčíne predložil dňa 12. decembra 2011 Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky vlastné písomné dovolanie, ktoré podal obvinený K. P. dňa 20. septembra 2011, proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 13. októbra 2010, sp. zn. 3 To 9/2010.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací skúmal, či sú podmienky dovolania v zmysle § 372 Tr. por. a § 373 Tr. por. splnené, avšak dospel k záveru, že procesná podmienka dovolania v zmysle § 373 Tr. por. v posudzovanom prípade splnená nebola.

Podľa § 372 ods. 1 Tr. por. oprávnené osoby okrem ministra spravodlivosti môžu podať dovolanie len vtedy, ak využili svoje zákonné právo podať riadny opravný prostriedok a o ňom bolo rozhodnuté. Obvinený a osoby uvedené v § 369 ods. 5 môžu podať dovolanie aj vtedy, ak riadny opravný prostriedok podal prokurátor alebo poškodený a odvolací súd rozhodol v neprospech obvineného.

Podľa § 372 ods. 2 Tr. por. ten, koho dovolanie bolo zamietnuté, nemôže v tej istej veci podať ďalšie dovolanie; obvinený a osoby uvedené v § 369 ods. 5 nemôžu podať dovolanie ani vtedy, ak už bolo zamietnuté dovolanie podané v prospech obvineného.

Podľa § 373 ods. 1 Tr. por. **obvinený alebo osoby uvedené v § 369 ods. 5 môžu podať dovolanie len prostredníctvom obhajcu.**

Podľa § 373 ods. 2 Tr. por. **obvinený musí byť v konaní o dovolaní zastúpený obhajcom.**

Podľa § 373 ods. 3 Tr. por., ak obvinený alebo osoby uvedené v § 369 ods. 5 podali dovolanie inak ako prostredníctvom obhajcu, súd, ktorý rozhodol vo veci v prvom stupni, poučí dovolateľa podľa odsekov 1 a 2 a nasledujúcej vety a určí primeranú lehotu na odstránenie tohto nedostatku s tým, že ak táto lehota márne uplynie, predloží vec na ďalšie konanie dovolaciemu súdu. Ak však obvinený v lehote podľa predchádzajúcej vety preukáže, že nemá dostatočné prostriedky na úhradu trov obhajoby, ustanoví mu obhajcu predseda senátu súdu, ktorý vo veci rozhodoval v prvom stupni.

Podľa § 373 ods. 4 Tr. por., ak dovolací súd po predložení dovolania zistí, že dovolateľ nie je zastúpený obhajcom, poučí dovolateľa podľa odseku 2 a určí primeranú lehotu na odstránenie tohto nedostatku. Ak táto lehota márne uplynie, **rozhodne podľa § 382 písm. d).**

Podľa § 382 písm. d) Tr. por. dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, **odmietne dovolanie, ak nie sú splnené podmienky dovolania podľa § 372 alebo § 373** ani po postupe podľa § 379 ods. 1.

Z predloženého procesného spisu vyplýva, že Krajský súd v Trenčíne poučil obvineného v zmysle § 373 Tr. por. Obvinený K. P. nevyhovel výzve z 20. októbra 2011 (doručená 25. októbra 2011) na zvolenie si obhajcu na dovolacie konanie v určenej lehote 30 (tridsať) dní od doručenia výzvy a zároveň ani nepreukázal, že nemá dostatočné prostriedky na úhradu trov obhajoby podľa § 373 ods. 3 druhá veta Tr. por., aby mu bol obhajca ustanovený súdom.

Krajský súd zároveň obvineného upozornil, že v prípade podania dovolania bez zvoleného obhajcu nebudú splnené podmienky dovolania, a preto predloží podanie dovolaciemu súdu bez vykonania ďalších procesných úkonov, čo bude mať za následok odmietnutie dovolania bez preskúmania veci v zmysle § 382 písm. d) Tr. por.

Najvyšší súd Slovenskej republiky zistil, že obvinený K. P. na výzvu Krajského súdu v Trenčíne na odstránenie väd podania nereagoval ani po uplynutí primeranej lehoty, ktorá mu bola poskytnutá.

Následne ho Najvyšší súd Slovenskej republiky v zmysle ustanovenia § 373 ods. 4 Tr. por. opätovne vyzval (výzva z 19. decembra 2011 doručená 27. decembra 2011), aby odstránil uvedený nedostatok v lehote 15 (pätnástich) dní, inak dovolací súd rozhodne podľa § 382 písm. d) Tr. por.

Na uvedenú výzvu reagoval obvinený podaním doručeným dovolaciemu súdu dňa 11. januára 2012, v ktorom uviedol, že nemá dostatočné finančné prostriedky na úhradu trov obhajoby a o ustanovenie obhajcu požiadal Slovenskú advokátsku komoru.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenia obvinený nesplnil základnú procesnú podmienku dovolania uvedenú v § 373 Tr. por., ktorou je podanie dovolania prostredníctvom obhajcu, hoci bol súdom prvého stupňa riadne poučený a vyzvaný k tomu, aby si zvolil obhajcu, ktorý ho bude vo veci dovolania zastupovať, na čo obvinený nereagoval, ani nepožiadaval o jeho ustanovenie pre nedostatok finančných prostriedkov. Na výzvu dovolacieho súdu síce obvinený K. P. reagoval, avšak obhajcu na zastupovanie v dovolacom konaní si nezvolil a napriek tvrdeniu, že nemá dostatok finančných prostriedkov na úhradu trov obhajoby, túto skutočnosť v zmysle ustanovenia § 373 ods. 3 Tr. por. v uvedenej lehote nepreukázal.

Na základe vyššie uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol bez meritórneho preskúmania veci tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Toto uznesenie bolo prijaté jednomyseľne.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok (§ 392 ods. 2 Tr. por.).

V Bratislave 23. februára 2012

JUDr. Harald S t i f f e l , v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Kristína Cíhová